

LUMINAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an . . . . . 200 Lei
jumătate . . . . . 100 Lei
un sfert . . . . . 50 Lei
străinătate . . . . . 500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Molin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Cine va birui?

Astăzi când toată lumea este pusă mișcare, când Continente noi au intrat în război, întreaga omenire este preocupată parcă de un singur gând — „Cine ieși biruitor la sfârșit?” Intrebare, la care se pare așa de greu a răspunde.

Și totuși cu încredere în acela care pânește marea și uscatul, Domn al cerului și al pământului, Împărat al îngerilor, îndrăznesc să spun sus și tare va birui crucea, purtătorii, cinstitorii apărătorii ei.

Prin cruce, Hristos a zdrobit împăria deavolului și a ridicat neamul omesc din întunec la lumină. Din moarte viață. Prin cruce Constantin cel Mare biruit oștile dușmane.

În numele crucii s'a făcut frăția de neam, între soldații români și germani. Văd acelaș scop, aceeaș țintă, apărarea crucii, a evangheliei și întronarea dreptății în Europa de mâne.

Soldați! Fiți mândri, căci prin voi Poporul care stătea în întunec a văzut lumină mare și celor ce ședea în latură și în umbra morții, lumină le-a răsălor“ (Matei 4, 16).

În întunec și în latură morții, au trecut până ieri frații noștri Basarabeni, Bucovineni și mai ales cei din Transnistria. Dar voi soldați viteji ați răsturnat din nou crucea pe bisericile pânșurate de bolșevici și ați făcut ca lumina lui Hristos să lumineze tuturor.

Duceți mai departe crucea, ca să dispară întunecul bolșevic, ucigător de suflete.

Purtați lumina învățaturii și civilizației creștine, pe plaiurile, unde zeci de ani n'a fost decât întunec și moarte. Duceți ca, prin faptele voastre de arme înceapă o nouă viață, dărâmand zidul de ură și răutate ridicat de împărăția iadului. Gândiți-vă, că din faptele voastre, din suferința și din jertfa voastră se urzește o lume nouă, mai dreaptă și mai bună, de mai multă dragoste și dreptate mergeți înainte.

Pășiiți înainte, cu încredere în acela, care prin cruce a biruit lumea. Cu gândul la tânărul nostru Rege care poartă pe pieptu-i nevinovat Crucea, semnul biruirii și al biruitorii.

Cu crucea înainte, fraților, — „căci socotesc că durerile ceasului de față nu pot să stea în cumpănă cu mărirea care va să se arate pentru noi“ (Romani 8, 18).

Indrăzniți, purtători și apărători ai crucii, a despica întunecul ce cuprinde atâtea suflete, căci cu noi este Dumnezeu. Și „dacă Dumnezeu este cu noi, cine este împotriva noastră?“ (Rom. 8, 31).

Cu încredere în Dumnezeu, căci crucea va birui, să pășim înainte cântând: — „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Căci cu noi este Dumnezeu!“

Păr. Vasile Moldevan

Serbarea Școlii Normale de fete din Blaș. Pentru a veni în ajutorul elevelor sărace, Școala Normală de fete din Blaș a aranjat o frumoasă serbare, în sala festivă a Institutului Recunoștinții. Serbarea a reușit peste așteptări. Programul ales, din poezii, coruri și dansuri a fost cât se poate de bine executat. După Imnul Regal a urmat corul „La râul Vavilonului“, apoi declamarea poeziei „Spre biruință“ — de către eleva Stola Aurelia din cl. VI, dansuri naționale executate de elevele cl. VIII-a, monologul „Mama Anghelușă“ recitat de Crișan Maria cl. VIII a, Dans țigănesc, executat de Fantan A, Părvu E. Pop A. și Păcuraru S.; Gimnastică ritmică; revista „Blașul“ și corurile „Frați Români“ și „Voința Neamului“. Toate punctele din program au plăcut mult celor de față, cari au răsplătit cu aplauze îndelungate pe eleve, pentru străduința depusă. În deosebi a plăcut monologul „Mama Anghelușă“ și prezentarea revistei „Blașul“, cu arătarea unor momente din trecutul, prezentul și viitorul lui.

Cererile de autorizații de cumpărare de porumb se vor înainta la prefecturile județelor unde locuiesc aceia cari fac aceste cereri. Prefecturile de județ sunt obligate, ca într-o cât este cu putință să împlinescă aceste cereri.

Se mai pot face plăși cu banii de nichel și aramă de 1, 2, 50 și 100 Lei. Ministerul de finanțe înștiințează că până la 28 Februarie 1942 se mai pot face, încă plăși, la C. F. R. Cec, Poștă, la C. A. M., la societatea „Distribuția“, și la administrațiile financiare.

Există ori nu purgator?

Frații noștri ortodocși susțin — numai preoții însă, poporul crede ca și noi — că nu este purgator sau fac curățitor. Noi însă, bazați pe învățătura bisericii arătată în soborul dela Florența, spunem că există purgator,

și aceasta o dovedim înainte de toate din sfânta Scriptură.

Zice adevă Mântuitorul, la Luca 12, 58—59: „Când mergi cu pârâșul tău la domni, nevolește-te pe cale să te izbăvești de el, ca să nu te tragă la judecător și judecătorul te va da temnișerului și temnișerul te va arunca în temniță. Zic fle, nu vei țești de acolo, până nu vei și banul cel mai de pe urmă“.

Ștatuți ce ni-l dă aici Domnul nu este ceva nou. Dar asta și Evreii o știau că e mai bine să te împaci decât să te pârâștii. La ce le-ar mai fi spus lor Isus acest adevăr cunoscut de toată lumea?

Dar domnia voastră bine știți că Domnul nostru Isus Cristos vorbea de multe ori în pilde și în icoane. Așa a vorbit și aici, și a nume datoriei de care e vorba aici e datorie ce o avem către Dumnezeu pentru păcatele noastre. Pentru aceste păcate noi trebuie să facem destul, adică să ne pocăim până suntem încă în viață, că dacă ajungem la judecată, nu ne mai putem împăca cu Dumnezeu, și El ne va da pe mâna judecătorului, iar acela pe mâna temnișerului. Dar din temnița aceasta vom scăpa odată totuși, dacă ne vom fi plătit întreagă datoria.

Și tocmai din cuvintele din urmă se vede că aici e vorba de purgator și nu de iad, căci din iad nu poate scăpa nimeni niciodată, pe când din purgator da, întrucât își va plăti respectivul întreagă datoria, până și banul cel mai de pe urmă. Și apoi așa și erau legile în vremea aceea: pe datorășii li băgau în temniță, până nu își plăteau întreagă datoria. Îndată ce și-o plăteau, erau liberi. Așa este și purgatorul. Vom sta acolo până ne vom plăti întreagă datoria, adică până vom suferi deplin pentru toate păcatele noastre.

Sf. Apostol Pavel spune apoi în epistola sa întâie către Corinteni că „a lui faptă va

Amintim minunatele: Iancu la Turda și Deșteaptă-te Române, apoi poeziile: „Septembrie 1940” de V. Militaru, recitată de E. Vlad, „Școlărița” de I. U. Soricu, recitată de P. Neagu și „Ardealul” recitată de G. Popa. Piese de teatru: „Piata birului” de V. I. Popa și „La graniță” de V. Militaru, au avut pe lângă înalta finută patriotică și educativă, partea de distracție și haz. Ca o completare a programului condus în întregime de dl. Sit. rez. Ilie P. Tămășelu, s'a reprezentat comedia: „Țiganul la vânat” de E. Suciu.

Tot în cadrul programului a vorbit dl. Inv. dir. Victor Șerban despre „Solidaritatea națională.”

Cuvântul de deschidere și închidere a fost rostit de Comandantul Subcentrului iar în numele asistenței a mulțumit părintele protopop Toma Oprean.

În asistență am remarcat pe dd.: Pretor N. Lăzăriciu, ing. Ion Căpântălă, lct. rez. D. Tîpuriță Cdantul Centrului P. P. Nocrich, notar D. Cristea cu d-na, preot A. Cheșcu cu d-na, Inv. N. Stoica, Inv. O. Sroia cu d-na, Inv. dir. Bogdan Ene, preot I. Nistor cu d-na, Inv. dir. Victor Șerban cu d-na, notar S. Dragoman cu d-na, Inv. I. Cășiu cu d-na, H. Lösch, plut. jand. I. Bazdugan cu Dna; Serg. major D. Dragomir cu d-na; Stud. T. Simtion; d-șele A. Bognariu, A. Munteanu, E. Neagu, L. Popa; d-nii N. Novac, Inv. Paica; Inv. Sărăceanu și alții.

Protopop T. Oprean

Cine primește din greșală vreun număr în două exemplare să ne trimită al doilea număr înapoi, scriind pe el: „retur”. Altfel sunt îndatorați să plătească și exemplarul al doilea.

și pe când vorbeau ei astfel calul i-a lăsat la porțile împăratului verde. Acesta eșind din casă tare s'a veselit văzând așa mândrețe de fată. „Bine ai venit Ileană Cosinzeană, de mult te așteptam ca să mă cunun cu tine”. „Cu mine nu te vei cununa până nu-mi vei aduce palatele și averea mea aicea li răspunde fata”. „Acela care te-a adus pe tine va aduce și acestea” — li zise împăratul. „Atunci eu numai cu acela mă voi cununa”, li spune Ileana Cosinzeană.

Auzind împăratul aceste vorbe ale fetei chemă pe Constantin înaintea sa și-i porunci astfel: „Voinice să pleci și să-mi aduci aici curțile și lucrurile Ileanei Cosinzenei, că de unde nu, plătești cu capul neîndeplinirea acestei porunci”. Auzind aceste vorbe ale împăratului Constantin plecă plângând la pod, unde-și găsi calul și-i povești toată năpasta căzută pe capul lui. „Nu te supăra stăpâne” — li zise calul, — va fi cum va vrea Dumnezeu, încalce pe mine”, și cât ai bate în palme fură la casela Ileanei. „Dă-te acum jos și intră în casă Cere slujitorului celui negru ca cărbunels să-ți dea cetera Ileanei. Pe aceasta dacă vei cetera cu arcul de trei ori, toate curțile și averea fetei se vor aduna în două mere de aur, pe cari apoi tu să le pui în sân. Dacă sluga nu va voi să-ți dea cetera spune-i că l voi lua cu dințit de vârful capului de-i va ieși pielea peste cap”. Așa făcu Constantin, dar slujitorul n'a vrut să dea cetera Ileanei. Atunci calul apucându-l cu dințit de vârful capului, i-a ridicat pielea capului până la genunchi. Svârcolindu-se de durere slujitorul cel negru i-a dat voinicului cetera fetei. Constantin trase cu arcul pe ea de trei ori, și îndată toate curțile și lucrurile Ileanei sau schimbat în două mere de aur, pe cari voinicul le-a luat și l-a adus împăratului verde.

(Va urma).

Mângăierea bolnavilor

de Păr. Luclan Bociat

Una dintre cele mai de frunte datorințe ale preotului este îngrijirea bolnavului. Omul bolnav mai ușor primește învățăturile sfinte și adeseori cei aflați pe patul de suferință s'au întors către Dumnezeu. Fără a fi chemat — pe nesimțite — păstorul sufletească își face datoria: intră în casa împodobită a bogatului, care acoperit cu plapomă de mătase și culcat pe perini scumpe, se chinăe cumplit. Intră și în bordeiul săracului, care, acoperit cu zdrențe și având drept căpătâi un sac cu paie, se svârcolește în dureri. Pretutindeni aceeași suferință! Preotul bun nu face deosebire între om și om. El n'are în vedere decât mântuirea sufletelor turmei sale, împarte tuturor mângăiere și alinare. Iată ceace admiră chiar cei mai mari necredincioși, iată cea mai bună mărturie că credința creștină este dela Dumnezeu.

Suferințele trupești sunt date de Dumnezeu, ca să pună la încercare credința ta, așa precum a pus la încercare — prin suferință — credința lui Iov. Încrede-te în bunătața și ajutorul lui Dumnezeu! Acum e timpul potrivit să te căești de păcate și să te întorci la Dumnezeu, li zice preotul bolnavului.

De multe ori, preotul nu reușește să convingă pe bolnav să primească sf. Taine. Atunci, însuflețit de cuvintele sf. Scripturi: „tutorilor toate m'am făcut, ca oricum pe vreunii să-i mântuiesc” (I. Cor. 9, 22), păstorul sufletească, nu se descurajează, și cu mult zel cercetează de atâtea ori pe cel bolnav, până când li întoarce pe calea cea bună.

Și câte mijloace de convingere nu facească preotul! Dacă bolnavul este știutor de carte li dă bucuros câte o carte de rugăciune, din care bolnavul în clipe de răgaz recitează rugăciuni. Dacă bolnavul nu știe carte, păstorul sufletească cu toată bunăvoința li citește din viețile sfinților, cari au strălucit prin credință, suferință și răbdare. În felul acesta, păstorul sufletească câștigă bunăvoința bolnavului, pregătindu-l pentru primirea sf. Taine: pocăința, sf. cuminecătura și maslul.

În ceace privește sf. cuminecătura, am observat la credincioșii noștri un curios obicei: când păstorul pune sf. cuminecătura în linguriță, pentru a cumineca pe bolnav, cei din casă se uită ce toată atenția la linguriță. Iatrebându-i, care e pricina acestei curiozități, mi-su răspuns, că ei suauose dacă bolnavul va trăi ori va muri, după cum stă sf. cuminecătura în linguriță, Iată unde duc credințele deșarte la poporul nostru!

În multe părți, mai ales prin Banat, bolnavii nu primesc sf. taină a maslului, și rău faci căci sf. maslu a fost rânduit de Domnul nostru Iesus Hristos tocmai pentru trebuința bolnavilor, ca să aducă însănătoșarea trupeiască și șterge-

rea rămășițelor de păcat. În alte părți e ceial ca „maslul să se facă din cerșit”. E nos acest lucru! Ar fi bine ca obiceiul tal al cerșitului la maslu să dispară din credincioșilor noștri!

După ce preotul dă bolnavului sf. T. nu se mulțumește numai cu atâtea: mai tează pe bolnav, întărindu-l în contra unel diavolului și când sadorile reci ale agoniei preling pe fața bolnavului, păstorul suf. nici atunci nu-l părăsește, ci își face d. până în capăt: li dă binecuvântarea apo. în numele capului bisericii și citește din „duiala dela ieșirea sufletului”, care va tre sufletul muribandului dorința fericirii ve.

După ieșirea sufletului, preotul p. scurtă rugăciune pentru odihna repau. își încheie datorința grea, dar plăcută în. lui Dumnezeu.

Cum vom răsplăti osteneala păstor. sufletească? Ne răspunde așa de frumos sf. P. „Ascultați pe mai marii voștri și vă plecați pentru că ei priveghează pentru sufletele vo. având să dea seamă, ca să o facă aceeași bucurie” (Evrei 13, 17).

Reunlunea sf. Maria, a femeii române gr.-cat. din parohia Sânger jud. Turda

A confecționat armătorele obiecte de brăcămintă pe seama ostașilor noștri de front:

Dna Preteasă gr.-cat. prezidentă, 6 rechii ciorapi, 2 flanele, 4 perechi mănecă 1 fular; Dna Detegan Septimia, 3 flanele; Anuța Radu 1 flanel, 2 păr. mănuci; Dna Ema Ósz 1 flanel; Fetele Detegan Salomeia Susana 1 flanel, 1 păr. mănuci; Fata An. Moldovan 1 flanel; Fata Lucreția Moldovan 1 fular; Fata Elena Detegan 1 fular 1 flanel; Maria Zăhan 1 păr. mănuci; Fata A. Sinia gercan 1 păr. mănuci; Fata Maria O. ar lu harie 2 păr. mănuci; Căsătorita Maria P. 1 fular; Fata Maria Bogătan Ial Vasile 1 fular; Fata Anica Șateu 1 păr. mănecă, 1 fular; totul: 10 flanele, 6 perechi ciorapi, 7 păr. mănuci, 6 fulare, 5 perechi mănecă. T. acestea dna prezidentă preteasa Eliza C. le-a trimis la adresă prezidentei a „Un. Femellor Române Unite” dna directoare Ec. Hopârtean din Blaj, care le-a predat arm.

Rectificare. După ce redacția acestei gazete se poate identifica cu cele cuprinse în cele 6 al. prime din articolul intitulat: „O parohie care se aduce drept pilda în multe privințe” din Nr. 4 de Ianuarie 1942, la pag. 6 coloana a doua, a acestor zete, își exprimă prin aceasta regretul de a le blicat.

Despre greutățile de biruit ale iernii pe frontul sesc ne vorbește foarte murit chipul acesta. soldat german, bine îmcat și plin de voința de birui. El înfruntă orice mejdie, orice greutate, ger și nu se teme că înfrânt.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

S'a dus vestea de vitejia românească

În luptele din Crimeea trupele românești au dovedit multă vitejie. La atâtea fapte vitejești săvârșite de trupele noastre în războiul împotriva bolșevicilor, acum mai adaugă încă una, bravura dovedită de soldații români în luptele de la ocuparea Feodosiei. Se spune că o brigadă de cavalerie a făcut într-o singură noapte un marș forțat de 100 kilometri, iar a doua zi a și intrat în luptă.

Despre strălucitele fapte de arme ale Românilor s'a scris pe larg și în gazetele țărilor străine. Ele au fost recunoscute chiar și de dușmanii noștri, așa că putem spune că s'a dus vestea de vitejia românească.

În luptele din Crimeea, trupele românești au ocupat ele sigure o localitate apărată cu dârzenie de bolșevici. În aceeași zi ele au respins și trupele debarcate de bolșevici pe coasta Siwasch. Această biruință a fost recunoscută chiar și de Englezi, cari au mărturisit că în Crimeea, Germanii și Românii, nu numai că au oprit pe bolșevici, dar i-au și respins.

Pe întreg frontul răsăritean, bolșevicii atacă desnădăjduți, căutând pe unde să spargă frontul și să poată să năvălească. Frontul german este însă atât de bine încheiat, încât atacurile lor sunt respinse întotdeauna cu pierderi foarte mari.

La mieznoapte, bolșevicii au aruncat în luptă forțe puternice, reușind să ocupe o localitate de mare însemnătate. Pe un ger de 20 grade, soldații germani au cucerit iarăși această localitate, și au aruncat pe bolșevici mult înapoi.

Pe frontul din ținutul Donețului, Germanii au respins trupele bolșevice cari au fost pătruns în liniile germane mai ales în partea de sus a râului. În aceste atacuri bolșevicii au pierdut 1100 morți, câteva sute de răniți și prizonieri, 19 tunuri și 30 de mitraliere.

În luptele de la Feodosia au fost lași 10.605 prizonieri bolșevici, 85 tancuri și 177 tunuri. Aviația germană a nimicit un mare vapor rusesc în portul Oherci.

Înștiințarea dată de conducerea trupelor germane, arată că bolșevicii, cu toate că sunt ajutați de gerul cel mare, nu vor putea face nimica și că la primăvară Germanii vor începe o mare ofensivă, folosind arme noi necunoscute până acum.

Luptele din Pacific

Peste tot, în luptele din Pacific, Japonezii înainteză fulgerător, fără de a mai întâmpina decât o rezistență slabă, din partea Englezilor.

În Malaga trupele japoneze au trecut granița în provincia Johre, înaintând spre Singapore. În aceste lupte a fost încercuită o armată engleză de 20.000 de oameni.

Toate încercările Englezilor de a opri pe Japonezi n'au izbit și aceștia atacă

acum orașul Singapore, bombardându-l cu avioanele. Fără îndoială că lupta pentru cucerirea acestui oraș va fi grea, deoarece orașul este întărit cu tunuri mari de bătaie lungă.

Conferința dela Rio de Janeiro

Între întâmplările politice mai de seamă din săptămâna aceasta este conferința statelor americane dela Rio de Janeiro, din Brazilia.

Această adunare a țărilor americane a fost pusă la cale de guvernul Statelor Unite și de Englezi, cu scopul de a ridica și America de Sud împotriva Japonizilor și Germanilor. Țărilor care iau parte la această adunare li-s'au cerut să rupă relațiile cu Germania, Japonia și Italia și să le socotească pe acestea de țări atacătoare, cari ar primejdi Americile.

Se spune că Argentina, Brazilia și Chili n'ar primi într-o parte această propunere. Guvernul din Chili a cerut anumite garanții guvernului Statelor Unite împotriva vre-unui atac străin.

Argentina și Brazilia sunt între cele mai bogate țări din America de Sud. Argentina are mari bogății de cereale și vite, iar Brazilia are o însemnată cultură de cafea, vite și mine foarte bogate. Pe aceste bogății vreau să pună mâna Englezii și Americanii, ca să și înlocuiască pierderile suferite în Oceanul Pacific.

Lucrările acestei adunări încă nu s'au sfârșit, așa că nu se știu hotărârile aduse.

Declarațiile generalului Togo

Stătuirea americană dela Rio de Janeiro a avut un oarecare răsunet și în Japonia. Vorbind despre această conferință, dl Togo, ministrul de externe al Japoniei, a spus că Japonia urmărește să aibă legături și să lucreze cu țările Americii de Sud, dacă aceste țări nu se vor lăsa amăgite de Statele Unite.

Deasemenea dl Togo a mai spus că Japonia nu urmărește să despartă Asia de Răsărit de celelalte țări din Europa, ci vrea ca să aibă legături cât mai bune cu puterile Axei, adică cu Italia și Germania.

Luptele din Birmania

În Birmania, Japonzii au ocupat o bună bucată de pământ, ajungând până la țărmul Oceanului Indian.

Lupte puternice se dau mai ales în jurul orașului Rangon, capitala acestei țări.

Se spune că Japonzii continuă încercuirea orașului Singapore, ducând trupe și în insula Sumatra.

De asemenea se anunță că au fost debarcate trupe japoneze și în insulele Noua Britanie și Noua Islandă din apropierea Guineei, insule cari stau sub ascultarea Australiei.

După cum se vede Japonzii nu glumesc și nu i lasă pe Americani și Englezi nici să răsuflă.

Rușii dau Americii Vladivostocul?

Știrea aceasta vine chiar din America și spune că s'ar duce negocieri între Americani și Ruși pentru orașul Vladivostoc, un port rusesc însemnat în partea de mieznoapte a Oceanului Pacific.

Lucrul acesta nu este sigur și nu se știe, dacă Rușii se vor învoi până în cele din urmă, deoarece aceasta i-ar supăra mult pe Japonezi.

Lupte și în apele americane

Declarându-se războiul între America și Germania, submarinele germane au pătruns în apele americane, făcând pagube în vapoarele americane și canadiene. Așa au fost scufundate 18 vapoare americane, unele din ele chiar în fața orașului New-York.

Luptele din Africa

În Lybia, luptele din zilele din urmă s'au dat pe o mare furtună de nisip, cum n'a mai fost de 10 ani. Trupele italiene și germane au reușit să respingă pe Englezi, în luptele din regiunea Mersa Berza-El Agheila. Ele urmăresc fără încetare pe Englezi cari se retrag spre Agedabia.

La Solum, după lupte grele, armatele italiene au fost silit să se predea, deoarece nu mai puteau să se împotrivescă armatelor engleze, cu mult mai puternice și mai bine înarmate.

În această săptămână s'au mai dat lupte în mările din jurul Angliei și în Mediterană.

Mai multe avioane engleze au bombardat orașul Münster din Germania.

Di Molotov pleacă la Londra

Ministrul de externe al Rusiei, dl Molotov pleacă acum la Londra, pentru a sta de vorbă acasă la ei, cu conducătorii Angliei. Vizita aceasta a ministrului rusesc este pusă în legătură cu ultimele întâmplări politice, dar și cu noua împărțire a Europei, pe care vreau să o facă Rușii, Englezii și Americanii.

Un mare pact militar

Germania, Japonia și Italia au semnat în zilele din urmă un pact militar, în care este vorba de lupta pe care aceste țări vreau să o ducă pentru înfrângerea Angliei și Statelor Unite. Se spune în această învoială, că cele trei puteri luptă pentru a întrona o nouă ordine în lume, fiind încredințate de dreptatea luptei lor.

Pactul acesta este de o mare însemnătate pentru mersul războiului și este un bun răspuns la încercările dlui Roosevelt de a uni într'un front comun, întreaga lume americană.

Un subofițer bulgar sfâșiat de o haită de lupi. Știrea aceasta ne vine din țara vecină, din Bulgaria. Un subofițer, care mergea acasă, pe drumul din apropiere de Burgas a fost atacat de o haită de lupi. Apărându-se cu sabia, el a omorât patru din ei. Mergând mai departe, el a fost atacat iarăși de lupi. Deoarece pe drum, sabia, care era acoperită de sânge, înghețase în teacă din cauza frigului mare, subofițerul nu s'a mai putut apăra și a fost sfâșiat de lupi. Tot ce s'a mai găsit la el a fost sabia și câteva bucăți de haine.

DIN POPOR

Nu râde de bătrâni, că le
ajungi urma

Badea Vasălie a lui Ispas spunea într-o zi cele ce i se întâmplaseră lui cu socrul său, când a fost tânăr, însurat abia de un an doi.

— Socrul meu — zicea badea Vasălie, — era om cătră șaptezeci de ani, când m'am însurat eu. Va fi fost el cândva harnic, pe când încă nu-mi era socru, și pe când nu știu eu. De când m'am dus în casa lui, — căci n'avea alți copii afară de nevastă-mea, căci îi muriseră toți, nu mai era nici harnic nici priceput ci mai mult încurca lumea decât făcea vre-o ispravă. Era — cum ne-am obișnuit noi să-i zicem omului bătrân, — o „nătrăcală“.

Cu inima ar fi făcut el, săracul, dar nu-l reușea să facă ceva bun, de par'că nici făcătura să fi fost.

Într-o zi a vrut să-l ajute nevastei mele, adevărat fetel lui, la ceva. După ce ea a scădat copilul, el a luat alvia cu apa, ca să o ducă și s'o arunce afară. A deschis el ușa căsii, și dă să leze repede, ca să nu se răcească în casă, căci era iarnă. Nu băgă însă de seamă, că în pragul ușii era motanul. Se împiedecă de el, și — buf — cu troaca cu apă în tindă.

A făcut o baltă numai ca aceea, ba s'a și lovit sârmanul, la o mână. Dar nevasta începu cu gura pe el:

— Pentru ce te mai apuci de lucru, dacă nu ești harnic. Să te chiiavești aci pe loc obitu?

— Taci tu, că eu am vrut să fac bine. Am vrut să-ți ajut. Și iată cum ți-am ajutat, de trebuie să lucrezi tu după mine, că am făcut mai rău decât bine am vrut să fac. Pe semne așa pedepsește Dumnezeu pe omul care râde de bătrâni, căci eu am râs de socrul meu, și-t suduiam când făcea câte ceva și nu era bine. Nu vream să țin seamă că a fost din greșală, și acum iacă i-am ajuns urma...

Așa se vărea bietul bătrân, dar eu n'am vrut să iau în seamă vorbele lui, — zicea badea Vasălie.

Altădată, era aproape vremea cinel. Lampa încă nu era aprinsă în casă, căci era lumină dela foc, — căci pe atunci erau sobe de aceea deschise și cuptor cu vatră, de se vedea focul în sobă, și lumina toată casa, așa că lampa o aprindeam numai până cinam, ca să vedem în blid, căci doară gura ne-am fi gâsit oși cu lumina dela foc — precum zicea bătrânul fierțertat.

El voi să aducă o „botă“ de apă proaspătă, căci cărnațul din cratiță prea făcea un miros plăcut, iar varza acră din blidul cel mare, made înota în moare, te făceau să înghiți fără să fi mâncat ceva.

Mămăliga fierbea de făcea bulbuci. Cărnațul sfârâia de-și era mai mure dragul să aculți. Focul desemna pe pereți umbre uriașe, cari jucau și nu se astâmpărau. Jarul din sobă pocnea, de părea că aduce „tot vești bune“.

Lângă ciannul în care fierbea mămăliga, era o oală, în care nevasta pusese apă, ca să aibă de spălat vasele. Bătrânul luă bota, în care mai era apă până la jumătate, și nebăgând seamă că oala era plină și nevrând să arunce apa afară, o turnă în oală peste cealaltă. De-odată s'a stins focul. Cărnațul a încotet de-a mai sfârâi, mămăliga de-a mai fierbe, iar în casă se făcu întonerec ca în beciu.

— O mânca m'ar pământul să mă mănecă, că iară am făcut o nefăcută — se plângea bietul bătrân, pe când nevasta, în loc de sudalmă,

scoase din gură aceste cuvinte, cari pentru bietul bătrân fură mai înspăimântătoare decât o sudalmă:

— Sfinte Dumnezeu, Sfinte tare...

— Taci Mărlucă, că doară eu am vrut să fac bine, dar să vede că nu mai am noroc se plângea iarăși bietul bătrân. — Ar fi bine să nu mai fac eu nimic — zicea el, — dar așa încă e rău, să stai aci — om mare, — și numai să aștepti mănecrea..

În câteva minute, focal iarăși juca umbre pe pereți, mămăliga fierbea, iar cărnațul sfârâia în cratiță. Numai jos se vedeau urme de baltă, și pe vatră se ridicau aburi, căci începă și ea a se usca. Bătrânul ședea rușinat pe laiță, și nu știa ce să mai zică.

— Când nu mai ești de treabă, mai bine să te ia Dumnezeu, ca să nu mai încurci pe alții... zicea el în sine.

— Ba ar fi mai bine ca dumniata să spun ce vrei să faci, ca să nu faci pozoă — îi răspunse Mărluca.

— Lasă Mărlucă, că așa vrea Dumnezeu să mă pedepsească, pentru că am râs de socrul meu, care încă era „nătrăcală“, ca mine, Ferească-vă Dumnezeu ca să nu fiți și voi așa la bătrânețe. Nu râdeți de mine, precum am râs cu de socrul meu, ca să nu-mi ajargeți urma, precum am ajuns-o eu pe a lui..

Mărluca începu să-l îmbuneze, căci vedea că e destul de necăjit, și plângea. — Lasă, și zice eu, — că nu e nimic. Bine că nu s'a întâmplat altceva mai rău, vino să mâncăm, și lasă că apă aduce Vasălie.

Așa am petrecut cu bătrânul, măi copil — zicea badea Vasălie. Eu n'am prea râs de el, căci îmi era și milă, apoi știam că bătrânul în vremea lui a fost un om harnic, de unde își puneă el mâna, puneă și Dumnezeu mila. Dar iată că tot l'am ajuns urma, că aproape în fiecare zi fac câte o boacăne.

Într-o zi, bătrâna era prin curte. Iar mămăliga fierbea pe „ploată“ — căci nu mai avem sobă cu vatră și cu cuptor ca mai demult. Mie îmi veni să mă întreb, că oare bătrâna va fi sărat mămăliga ori nu? Iau o lingură și gust ciral, și mi-se păru că nu e sărat. Am luat deci sare, și am pus. Când a fost gata, n'am putut-o mânca de sărată, căci bătrâna încă pusese sare cât și mine.

Altă dată m'am „ocoșit“ să pun oțet în zamă, și în loc de oțet am pus petrol.

La prinderea postului, bătrâna se puse să frământă niște „luat pentru „scovezi“. Eu am vrut să-l ajut și eu ceva. Cumpărasem niște zahăr mărunț ca făina, și-l puseseam cu hârta în care era învelit, pe „bldar“, merg fălos să-l iau și să-l torn în aluat, ca să fie plăcinteie și scovezile mai dulci. Dar în loc de zahăr am vărsat în aluat o mână bună de piper. Am stricat aluatul tot, iar bătrâna numai că nu m'a cărpit peste gură cu mâna plină de aluat

cum frământa. Am stricat bunăta de și a trebuit să ceară din nou, să dospă din nou, să frământa din nou, iar eu să mai apropiu de bătrâna, că m'a amenințat dacă mai umblu ca „o nătrăcală“ în jurul mă lasă cu aluat cu tot, și se duce la fată, și mă va lăsa sigur la prinderea tului.

Norocul că nu sunt și tineri cu norora să le fie urât și ciudă de boacănele le facem, când eu când bătrâna, — că nici ea nu e mai brează decât mine, Și numai noi de noi, și nu ne știe nimeni, aruncăm câte o mămăligă, fiindcă e prărată, sau nu e sărată de loc. Nici dacă dăm pe fereastră câte o zamă, în care am petrol în loc de oțet, sau tăbac în loc de... Eu vă spun însă, să nu râdeți de bătrâni, o să le ajungeți urma, precum le-am ajuns și eu și bătrâna mea. Norocul nostru în cum am mai zis, — că nu suntem cu laolaltă, și n'are cine râde de noi, decât rădem noi unul de altul, ca hârbul de cea spertă.

N. LUN

Pedeapsă dreaptă

Cum sunt pedepsiți aceia cari își bat joc de viața copișilor și muncitorilor

În urma cercetărilor făcute la o mare vâlie din București, numită „Consumul la radie“, s'a aflat că ucenicii acestei prăvălii erau ținuți de stăpânul lor, evreul Ernat velschi, într-o stare de sărăcie și miserie de descris. Acești nenorociți copilași ajungeau mâna unui Evreu fără de suflet mai erau nuși și bătuti fără milă de către un alt Evreu care era conducătorul prăvăliei.

Ucenicii — erau șase — dormeau în cameră nelcăzită, în murdărie, fără peretele putrede, plini de păduchi și nespălați lângă aceasta, ei mai erau și slab hrăniți, ciorbă de sfeclă și mămăligă și siliți să mănecă peste puterile lor, cu o plată de niște.

Pedeapsa a venit însă fulgerător pe capul Evreului hain și fără suflet. Aflându-se și aceea că el n'a ținut legea meseriilor, a dus în lagăr, oprit de a mai avea ucenici viitori și dat în judecată.

Pe hârțile de trimitere în lagăr, din mână șăl Antonescu însuși a scris, ca Evreul să îmbrăcat în zdrețele ucenicilor pe care i-a luat și așa l-a trimis să-și ispășească vina.

Pedeapsa dată acestui Evreu să fie o pedeapsă pentru toți aceia cari s'ar găsi în păcatul pentru că poste să le vină și lor rândul.

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și pentru urmare sunt datori să ne plătească abonamentul.

Soldați germani pe front de răsărit, îmbrăcați în ca să nu se poată deosebi din zăpadă, așteptând cu mai noi ordine dela Führer.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Negrii în război. Guvernul Statelor Unite a hotărât, să formeze mai multe regimente de negri, pe cari să-le trimită pe front împotriva Japonezilor.

Un trunchi de arbore vechi de milioane de ani. Într-o mină de cărbuni în Germania s'a găsit un trunchi de arbore gros de peste doi metri, despre care învățații spun, că este vechi de peste cinci milioane de ani.

Bolșevicii au desființat 900 mănăstiri. O socoteală făcută de un preot suedez arată că în întreaga Rusia nu mai sunt decât trei preoți catolici, pe când acum 20 de ani erau 810. Deasemenea se mai găsesc numai doi preoți protestanți din 200 câți erau la începutul stăpânirii bolșevice. Toate mănăstirile, număr de 900 au fost desființate de bolșevici, iar călugării și preoții lor arestați, omorâți sau duși în Siberia.

În Egipt au murit de frig trei oameni. Valul de ger care s'a abătut peste Europa n'a crușat nici Egiptul. În orașul Cairo, unde frigul nu scade niciodată sub zero, trei oameni au murit de frig.

L-a lovit cu sapa în cap. Săteanul Ionescu din comuna Dobârca a fost lovit în cap cu sapa de consăteanul său Dragoș Ioan. Cauza acestei bătăi este o ură veche care este între cei doi săteni.

A dat 10 galbeni unor țigani ca să-i farmece bărbatul. O întâmplare ciudată s'a petrecut în comuna Rădăușă din județul Severin. Femeia Ana Cornescu din această comună simți-se că bărbatul ei o cam nealță și umblă după altele, mai șagălnice și mai mult vino-încoace. Ca să-și cumițească de bărbatul, femeia, în nepriceperea ei, a intrat în legătură cu niște țigani șătrari, cari s'au legat că pentru o plată bană îi vor aduce bărbatul pe calea cea bună și îl vor face să se legat, supus și cu credință. Plata le-a fost de 10 galbeni mari de aur, în valoare de 100 000 lei. După ce au primit galbenii, țiganii au fugit. Femeia la început n'a spus nimănuiu nimica, dar văzând că farmecele țiganilor n'au nicio putere s'a destălnuit rudeniilor, cari au și vestit cazul jandarmilor și țiganii au fost puși sub urmărire.

Impușcarea unui cunoscut hoț de viteză. Vreme de mai mulți ani prin satele din județul Neamț, și-a făcut mendrele un cunoscut hoț de vite, pe nume Constantin Ionescu, din comuna Sirca, județul Iași, locuind în comuna Răucești unde era căsătorit cu Ileana Șiper. O vreme a fost hoț la drumul mare, tot răș de hoști cu vestitul bandit Baită, pe care l-a părăsit și s'a apușat de meseria de a fura vite. Trecuse și prin temniță de mai multe ori în vremea din urmă fugise din închisoarea din Tecuci. După ce a fost urmărit și hărțuit de zile de jandarmi, Constantin Ionescu a fost împușcat de platonierul Calolanu Constantin.

O femeie dă naștere la 3 copii. Femeia Vilma Boian soția lui Petru Bocicor din Băgaciu, a dat naștere la trei copii: 1 băiețel și 2 fetițe. Toți trei copiii sunt destul de

desvolțați și deplin sănătoși. Acești trei copii au văzut lumina zilei Duminică, 18 Ianuarie 1942, după masă la orele 5, iar Luni dimineața după Sf. Liturgie, au primit Taina botezului, dându-li-se numele de Vasilia, Ioana și Gregorlu. Ei sunt cei de al zecelea copil a acestei familii sărace Toți acela, cari doresc să ajute eu un ban sau o haină pe acești copii, veniți în lume în timp de iarnă și într-o casă lipăită, să-și trimită darurile lor la adresa: Oficiul Parohial român gr. cat. Băgaciu p. Gănești Jud. Târn. mică. Pentru donatori, se va celebra o sfântă Liturgie, de către preotul acestei parohii, ca Dumnezeu să-le dăruiască mai mult. (Păr. Ioan Păcurariu).

Misluni sfinte la Țapu. Credincioșii din parohia Țapu, protopopiatul Blajului au avut fericirea ca înainte de marele și sfântul praznic al Nașterii Domnului să aibă în mijlocul lor pe Părintele Ieromonah Vasile Dardai dela Obreja, care invitat de preotul local Tomaș Partenie, timp de 8 zile prin frumoase predică ținute zilnic în sf. Biserică l-a pregătit temelnic, pentru apropierea de sf. taină a Mărturisirii.

Deși nu au mai fost de multă vreme misiuni în parohie credincioșii au înțeles scopul sfânt al misiunilor, pășind cu multă dragoste la primirea sfintelor taine a Măntuirii și a sfintei Cuminecări. S'au mărturisit și cuminecat marea majoritate a credincioșilor. — Pentru toate laudat să fie Domnul. — *Un credincios.*

Palatul lui Molotov. Odată cu ocuparea Crimeei, Germanii au pus mâna pe castelul ministrului Molotov. Acest ministru, deși bolșevic avea în Crimeea un frumos și luxos castel, care fusese în vremuri proprietatea unui prinț rus. Acest lucru ca și câte altele arată că nici bolșevicii n'au căutat să facă dreptate între oameni, ci toată rânduiala lor a fost un fel de „școală-te tu, ca să șed eu". Cel sărac tot așa au rămas, căci bolșevicii nu s'au gândit, ca să le facă dreptate.

Din isprăvile bolșevicilor. După ultimele socoteli, bolșevicii au arestat și dus în Siberia, numai din Chișinău, în cursul anului trecut, peste 15 000 de Români. În acest număr nu intră cei omorâți de poliția rusească, ale căror trupuri au fost găsite în pivnițele dela Chișinău.

O mare nenorocire la o mină din Franța. La mina de cărbuni dela Saint Etienne din Franța s'a întâmplat în săptămâna aceasta o mare explozie. Din nenorocire explozia s'a întâmplat noaptea, într-o galerie, la 650 metri adâncime, în pământ. Numărul celor morți și răniți este foarte mare. Au fost scoși până acuma peste 80 de lucrători morți 160 răniți.

Fachirul și puricii. Un mare circ dela New-York a adus din India, dela Bombay, un fachir dresor de purici. Acest fachir indian între altele mirăzenii pe cari le făcea, se ocupa și cu îmblânzitorii și jocul cu ... purici. La vama americană, vameșii au dat în cuferele fachirului și peste puricii cu care el lucra și își câștiga pâinea. N'au știut, la început bleșii vameșii ce să facă cu purici. Să-l lase să fie duși în America sau să-l opreasă la graniță. La urmă s'au gândit să-l lase pe fachir să-și ducă marfa în pace și l-au dat drumul.

În Bulgaria au fost închise școlile din cauza frigului. Frigul mare ce s'a abătut peste noi în zilele din urmă, s'a simțit și în alte țări. În Bulgaria răceala a ajuns până la 31 grade sub zero. Guvernul bulgar a poruncit ca să fie închise toate școlile până se va mai mui frigul.

† **Preot Francisc Boțian,** vice protopop onorar, fost senator în parlamentul țării, a încetat din viață după o scurtă și grea suferință, împărțit fiind cu Sfintele Taine, în ziua de 21 Ianuarie a. c., în anul al 62-lea al vieții și 38-lea al fericitei sale căsătorii și preoții. În mormântarea l-a făcut Vineri, 23 I. c., ora 14, în cimitirul gr. cat. din Bărbant. A fost un fruntaș al neamului, mare român și om de omenie. A făcut cinste neamului și bisericii sale. Fie-l amintirea binecuvântată!

Moarte năpraznică

De o moarte năpraznică a avut parte pantofarul Victor Băcilă din Blaj, bine cunoscut de lumea blăjană și satele din jur. Sâmbătă dimineața Victor Băcilă a plecat, ca de obicei spre atelierul său, din str. Mitropolitul Vaucea. N'a mărturisit nimănui gândurile negre cari îi chinau mintea și aveau să-i puștiască așa viața. După vreo două ceasuri, el a fost găsit de pantofarul V. Moldovan, de fratele său Ion Băcilă și de cumnatul său A. Nyergeș, zăcând în nesimțire în atelier. A fost dus în grabă la spital, unde cu toate îngrijirile date n'a mai putut fi scăpat cu viață. La clipele când și-a revenit, a mai avut atâta putere să spună că s'a otrăvit cu apă tare și că a făcut lucrul acesta, pentru că l-a urât cu viața. Sâmbătă după amiază a murit.

I s'a făcut înmormântare creștinească, căci, între viață și moarte, el a dat semne de pocăință și părere de rău pentru ceea ce a făcut.

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Soldații artileristi de aici fug grăbiți cu tunurile anti-aeriene, pe frontul de răsărit din Bolșevicia, pentru că au fost anunțați că se apropie niște avioane rusești. Numai decât se vor așeza și vor începe bombardarea avioanelor.

Ceai din smeură

Iarna se bea mult ceai. E o beaură plăcută, care încălzește și înviorază. Prin Dobrogea și prin sudul Basarabiei se bea și vara. Ajută la răcorire.

Ceaiul se pregătește de obicei din frunzele copăcelui de ceai, ce crește prin ținuturile mai călduroase ale pământului.

Pentru vindecarea răcelilor se pregătește ceai și din flori de tei, flori de nalbă și de soc. Din cauza războiului, azi greu se mai pot aduce frunze de ceai din ținuturi străine. De aceea, nici nu se mai găsește prin prăvălii, iar cel ce se găsește e grozav de scump.

În vremuri de lipsă și de năcaș, câte nu facodește omul. Așa și cu ceaiul. Na mai găsim frunze de ceai din străinătate. Nu e nici o pagubă. Găsim aici la noi un copăcel din care se poate pregăti ceai. E copăcelul de *Smeur*. În unele părți îl numesc și *Smeurar*, *Rug de munte* și *Rug de smeură*. Prin Macedonia îl numesc *Asuniură*.

Smeurul crește prin pădurile umede dela munte. Foarte adeseori e cultivat și prin grădini. E un copăcel mic, cu tulpini arcuite, ghimpoase. Frunzele, pe partea inferioară sunt alburii. Florile albe ca cele de mure, iar fructele sunt roșii, mirositoare și bune de mâncat, de aceea se și cultivă prin grădini.

Smeurul se întrebuințează și de leac. Rădăcina fiartă în apă sau în vin, e bună pentru vindecarea răgușelii.

Cu zeamă de frunze de smeur, se poate face gargară la dureri de gât. Frunzele fierse în lapte se folosesc și la îngrirea părului.

Durerile de stomac se pot vindeca foarte ușor cu fiertură de frunze și flori de smeur.

Din fructe se stoarce zeamă, foarte bună ca răcoritoare la fierbințeli mari. Zeama de fructe de smeur, proaspăt culesă, amestecată cu o cățime lădoită de zahăr, se dă bolnavilor de friguri și de tifos. Zeama cu zahăr și apă dă o limonadă răcoritoare și potolitoare de sete.

Din fructele uscate, fierse în apă se poate pregăti un ceai, care se dă bolnavilor de răceală. Acest ceai se bea fierbinte pentru că să înlesnească ausdarea.

Ceai foarte bun, care se poate bea oricând, se poate pregăti și din mlădițele de smeur. Mlădițele bătrâne și uscate, nu sunt bune. Cele tinere însă dau o beaură minnată.

Mlădițele se tăie în bețigășe de lungimea unui deget. La un litru de apă e de ajuns un bețigăș. Acest bețigăș se clopește în apă mărunte, cari se pun în apă. Se fierbe apa până a clocotire, apoi se lasă să stea puțin, pe marginea cuptorului. Apoi se așează în fund. Apoi primește o culoare frumoasă, roșietică și e gust plăcut de smeură. Se pune zahăr, pentru că să se îndulcească și una două lingurițe de rom. E un ceai minnat. Se bea fierbinte.

Înlocuește ceaiul adus din străinătate și se poate pregăti fără nici o cheltuială.

Aproape în fiecare grădină se găsește și câte o tufă de *Smeur*, de unde pot tăia, fără pagubă, câteva mlădițe. Cei cari n'o au în grădină, o pot găsi în...

ales în munte. Să-și adune câteva mlădițe tinere și vor putea pregăti ceai din ele, toată iarna.

Să încerceți și nu le va părea rău.

Ion Popu-Câmpeanu

Tetanosul

— Fălcărița. Sîrînsul —

Dr. Ioan Frățilă

Tetanosul este o boală care se capătă din pământul ajuns în rana celor cari se tale, la sapă ori la alt lucru al câmpului, sau în rănille luptătorilor de pe câmpul de luptă.

Trupul celui îmbolnăvit de tetanos este înveninat cu un venin așa zis „toxina tetanică”, adică o otrăvă făcută de semința, de microbul zis bacilul tetanic, care a ajuns în rana cuiva cu pământul și mai ales cu gunoii de cai.

Bacilul tetanic zis și bacilul Nicolaer, denumit așa după numele învățatului care l-a descoperit, trăiește în pământ vreme îndelungată, zece de ani. Acest bacil trăiește în mod obișnuit în mașele calului și al altor animale, fără ca acestora să le strice, decât foarte arareori, de unde apoi poate ajunge la om direct adică cu bălegar, ori indirect, adică cu pământul în care a fost cărat bălegarul acestor animale.

Cum lucrează bacilul tetanic

Micobii, aceste ființe nevăzute ochiului nostru, cari se văd numai cu ajutorul anumitor ochelane măritoare, zise microscopie, îmbolnăvesc omul direct, adică împrăștiindu-se în trupul nostru, cum de pildă este bacilul tuberculozel, dară acești microbi — semința bolilor — pot lucra și indirect asupra trupului nostru, dela distanță, adică din depărtare, prin otrăvurile lor zise „toxine”.

Bacilul tetanic, din rana unde se adăpostește și înmulțește, dă otrăvuri, toxine. Otrăvurile acestui bacil au o înrudire cu nervii omului, au o plăcere de a se duce la creier, la măduva spinării și la nervii omului, adică la acele ațe albe din om și animal, prin care merg ordinele dela creier și simțurile dela piele la creier, cum prin firul de telefon merge vorba ori prin hățuri voia aceluia care își poartă calul cum vrea el.

Omul cu sistemul nervos intoxicat, adică având creierul, măduva spinării și nervii otrăviți de tetanos, este ca un furnicar lovit cu bățul, e în plină fierbere de frământare. Lumina, șomotul și tot ce îl atinge simțurile, îl supără, îl doare; în el pare că totul strigă și scârșește de durere. Mușchii, carnea din tot trupul său, sunt ca mișcați de curentul electric, se încoardă toți mușchii din ei, se trosnesc de încoardă și de contractă și sunt.

Cine a văzut vreodată un om suferind de tetanos, nu-l mai uită cât trăiește, văzând chinul în care se sbate, cu gura căscată — de unde l-se mai și zice „fălcărița” — cu fața acoperită, ca de un rău dureros jalnic și de desnădejde zis „sardonio”, cu trupul înjepenit, de pară că tot trosnește, întărit ca o scândură și îndoit ca un arc de pod, rezimându-se în pat numai pe cap și talpa piciorului.

(sfârșitul în Nr. viitor).

Casă nouă

cu subsol și prăvălie — vad comercial — în fața târgului de vite, de vânzare. Strada Metropolit Vancra Nr. 1 Blaj

Tipografia Seminarului Blaj

CALENDARE

nu mai avem. Au trecut toate ca pnea cea bună, deși am tipărit mai mult ca oricând. — Mai avem în schimb Redacție câteva sute de exemplare de „Indreptar bisericesc” pentru preși cantori, pe anul 1942 pe cari le vândem cu 10 Lei plus 3 Lei 50 porto poștal și 1 Leu 50 hârtia de pachetat stoara = 15 Lei.

Cel mai bun lucru e ca Preaonora Domni Protopopi să binevoiască a le da deodată dela Administrație, căci atunci se câștigă porto poștal.

Nu peste mult apare și „Sematmul întregii Provincii Mitropolitane de Alba Iulia și Făgăraș”, care-l scoatem ca adaus al „Calendarul dela Blaj pe 1942” și-l vom trimite tuturor Onoraților Domni Preoți.

Poșta gazetel

Păr. Bordean Emil, Șarog. Vă mulțumim pentru zvelul ce-l dovedeți în ceea ce privește părtinirea preșterii bune 30 de abonați, într'o parohie cu 684 suflete, foarte frumos! — Că am urcat prețul în cursul anului nu suntem noi de vină, ci prețurile cari s'au urcat, era să facem, dacă dela 14 000 ni s'ar ridicat la 20000 Lei numărul de gazetă? Cu ce să plătim la tipografie? Și țărani, au ridicat toate prețurile așa că n'au de tot a se plânge. Noi am fixat prețul gazetei pentru anul 1942 la lei 200. Dacă însă tipografia și fabrica va urca, ne vom vedea nevoiți a urca din nou prețurile. — Calendarul s'a scos de fapt într'o slăbă editie, fiindcă tipografia nu avea vreme să scoată șematismul care va apărea însă ulterior, la „Tipografia Lumina” din Blaj. Indreptarul bisericesc și șematmul deosebesc editia pentru popor de cea pentru preșterii. Iodată ce va apărea șematismul, ne vom lua voința de a trimite tuturor preoților și cantonilor tipicul pe care iar numai preoților șematismul.

Păr. Antoniu Băliban, Călan. Vă mulțumim foarte mult pentru lauda nemeritată pe care ne o aduceți. 23 ani lucru fără încetare la acest ziar și mă voi lăsa a lucra la el până la sfârșitul vieții mele, cu acea dragoste și însuflețire, ca atunci când, împreună cu regretatul Al. Lupeanu-Melin am scos cel dintâi număr al „Calendarului”.

Color ce așteaptă răspuns la scrisori. E mare curcătura din pricina că pe mandatele poștale nu se poate scrie nimica. Vin mandatele și nu le putem rezolvi până ce nu sosește și cartă poștală sau scrisoare. Uneori vin mandatele înainte și scrisorile pe urmă și întors. Altele se pierd scrisorile și astfel nu se poate să introducem banii. Iată pentru ce Vă rugăm puțină răbdare. Toate se vor aranja rând pe rând. — Nu am putut confirma primirea banilor dela mulți abonați, fiindcă avem grozav de mult de lucru. Acuma am terminat cu trimiterea calendarelor și astăzi vom avea vreme să rezolvăm scrisorile.

Color ce ne cer să le trimitem diferite cărți tipărituri le răspundem că nu le putem împlini cere, fiindcă prea mult ni-se dă de lucru. Noi nu suntem briași și nu avem personal pentru a împlini cere de acest fel ale atâtor mii de cetători.

Calendarul gratuite ale abonaților cari au plătit până la 31 Decembrie 1941 abonamentele lor pe anul 1942 s'au trimis în sfârșit toate. Tot asemenea acelor abonați noi cari s'au abonat pe 1942 și nu s'au trimis până la 31 Decembrie 1941 deodată suma Lei 207. Mai corând nu s'au putut trimite, că nu s'au găsit. Dacă cineva fiind în drept și totuși nu și-a primit calendarul, să ne avizeze, ca să reclamăm la poșta.

Color ce ne-au comandat calendare. Am trimis calendare numai celor ce ne-au trimis banii înainte din simplul motiv că nu ne-au ajuns, deși am tipărit cu mult mai multe decât oricând. Am fost nevoiți să împlinim mai întâi cererile celor ce ne-au trimis banii înainte, iar apoi l-am luat pe rând pe cei ce le-au plătit mai de mult. Cătorva librării le-am trimis calendarele mai tute, fiindcă altfel nu le-ar fi primit. Am tipărit cu cură a doua editie, dacă ar fi în stare să ni-o tipărească Tipografia în timp scurt, dar în vremurile de astăzi aceasta e aproape cu neputință. La anul 1943 tipări și mai multe.